

สาระสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ภายใน: การทวงคืนประกายไฟศักดิ์สิทธิ์จากเงาถ่านของจักรวรรดิ

ตลอดหลายพันปี มนุษยชาติพยายามทำความเข้าใจตำแหน่งแห่งตนในสรรพสิ่ง จากฝั่งแม่น้ำไนล์ถึงเทือกเขาแอนดีส จากเมกกะถึงเอเธนส์ ประเพณีทางจิตวิญญาณและปรัชญานับไม่ถ้วนได้ตระหนักถึงความจริงอันลึกซึ้ง: ในมนุษยทุกคนมีสาระสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ — ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์ที่ดับดับตาลให้เราเข้าถึงความเมตตา การใช้ความรุนแรง และความกลมกลืนกับโลกที่ยังมีชีวิต แสงสว่างภายในนี้ ไม่ว่าเรียก **ฟิดเราะฮ์**, **อาตมัน**, **ไลโกส** หรือ **พุทธภาวะ** คือเส้นด้ายที่ผูกมัดความเชื่อ ปรัชญา และปัญญาชนพื้นเมือง อย่างไรก็ตาม ในยุคสมัยใหม่ ความจริงนี้ถูกบดบังด้วยระบบการครอบงำ ความโลภ และการแสวงหาผลประโยชน์ — ระบบที่หันหลังให้สาระสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อบูชาผลกำไรและอำนาจ

ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์ในประเพณีจิตวิญญาณร่วมสมัย

ในศาสนาที่มีชีวิตของโลก ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์มิใช่เพียงอุปมา — มันคือความจริงเชิงศีลธรรมที่เรียกร้องความยุติธรรม ความเมตตา และการดูแลรักษา

ใน **อิสลาม** อัลกุรอานประกาศว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาในสภาพ **ฟิดเราะฮ์** (30:30) — ธรรมชาติเดิมที่สอดคล้องกับความจริง ความเมตตา และการเคารพภักดีต่อพระเจ้าผู้สร้าง **ฟิดเราะฮ์** นี้ยึดเหนี่ยว **คอลลีฟะฮ์** ผู้นำที่การดูแลรักษา: ปกป้องชีวิต เคารพสรรพสิ่ง และต่อต้านความเสื่อมโทรม เมื่อมุสลิมให้ **ชะกาต** ป้องกันความโหดร้าย และปกป้องผู้ถูกกดขี่ พวกเขาไม่ได้ทำเพียงการกุศล — พวกเขาทำหน้าที่ผู้พิทักษ์ความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ ในโลกที่ขับเคลื่อนด้วยผลกำไรและการครอบงำ **ฟิดเราะฮ์** กลายเป็นหลักการปฏิบัติ: ต่อต้านทุกระบบที่แสวงหาผลประโยชน์จากธรรมชาติ สัตว์ หรือมนุษยชาติ

ฮินดู เผยความจริงเดียวกันใน **อาตมัน** อัตตาอันศักดิ์สิทธิ์ในสรรพสัตว์ ไม่แยกจาก **พรหมัน** ความจริงสูงสุด คำภักถาย **นัมสตะ** — “ข้าพเจ้าคารวะเทพในตัวท่าน” — คือการยอมรับทางจิตวิญญาณต่อความเป็นพระเจ้าที่ร่วมกัน **อหิงสา** หลักการไม่ใช้ความรุนแรง เกิดจากความเข้าใจนี้: การทำร้ายผู้อื่นคือการทำร้ายตนเอง ในวัฒนธรรมที่วัดคุณค่าด้วยการบริโภคและการพิชิต **อาตมัน** เรียกเรากลับสู่ความเคารพภักดีอันศักดิ์สิทธิ์ ให้มองทุกรูปแบบชีวิตเป็นการแสดงออกของแหล่งกำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์เดียวกัน

ยูดา ประกาศว่ามนุษยชาติถูกสร้าง **บิตเซเลม เอลอฮิม** — ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:26-27) ชีวิตมนุษย์ทุกคนจึงมีเกียรติอันศักดิ์สิทธิ์ มีชนา สอนว่า: “ผู้ใดทำลายชีวิตหนึ่ง คือทำลายทั้งโลก” การยืนยันอย่างสุดโต่งถึงคุณค่าอันศักดิ์สิทธิ์นี้ เรียกร้องการต่อต้านทุกระบบ — อาณานิคม การเมือง หรือเศรษฐกิจ — ที่ลดทอนคุณค่าชีวิตเพื่อผลกำไรหรืออำนาจ

คริสต์ สอนว่าแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ **ไลโกส** “ส่องสว่างทุกคนที่เข้ามาในโลก” (ยอห์น 1:9) จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง (มัทธิว 22:39) มิใช่อุดมคติเฉย ๆ — มันคือบัญชาศีลธรรมให้เผชิญหน้ากับความโหดร้ายและความอยุติธรรมไม่ว่าที่ใด เสียงที่รุนแรงที่สุดของศรัทธา ตั้งแต่พระเยซูถึงฟรานซิสแห่งอัสซีซี ตระหนักว่าสัตว์ แม่น้ำ และแม้แต่ลม คือญาติพี่น้อง อย่างไรก็ตาม สังคมที่เรียกตนเองว่าคริสเตียน มักสนับสนุนสงคราม การแสวงหาผลประโยชน์ และการทำลายสิ่งแวดล้อม — ตรงกันข้ามกับคำสอนของพระคริสต์

ใน **พุทธ** หลักพุทธภาวะสอนว่าสรรพสัตว์มีศักยภาพแห่งการตรัสรู้ ความเมตตาและการไม่ใช้ความรุนแรงมิใช่คุณธรรมเพื่อความสะดวก — มันคือความจำเป็นของจักรวาล การทำร้ายชีวิตคือการบดบังการตื่นรู้ของเราเอง โพรสิสตร์ ผู้ชะลอการหลุดพ้นส่วนตนเพื่อช่วยสรรพสัตว์ แสดงถึงความเมตตาอันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างสมบูรณ์

ในประเพณี **วิกกา** และ **เพกัน** ปรากฏไฟศักดิ์สิทธิ์ส่องแสงผ่านโลกที่มีชีวิตเอง คำสั่งสอนของริด — “หากไม่ทำร้ายใคร จงทำตามเจตนา” — แสดงวิสัยทัศน์ทางศีลธรรมที่เสรีภาพและความรับผิดชอบไม่อาจแยกจากกัน ความเคารพศักดิ์ของเพกันต่อธาตุ ดวงจันทร์ และฤดูกาล รักษาปัญญาทางนิเวศวิทยาโบราณที่อารยธรรมสมัยใหม่เกือบดับสูญ

แต่ในขณะที่ประเพณีเหล่านี้เรียกร้องมนุษยชาติสู่ความกลมกลืน โลกสมัยใหม่ — โดยเฉพาะตะวันตก อุตสาหกรรมและอาณานิคม — ได้หันหลังให้ การแสวงหาผลกำไรกลายเป็นศาสนาแห่งการลบลู่ ป่าถูกสังหาร มหาสมุทรถูกวางยาพิษ สัตว์ถูกรุกรานในโรงงาน สงครามถูกก่อขึ้นในนามผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือภูมิรัฐศาสตร์ สารสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ถูกฝังใต้รูปเคารพของวัตถุนิยมและจักรวรรดิ

ไม่มีที่ใดชัดเจนไปกว่า **ภาษา** ที่สวนมะกอก — สัญลักษณ์แห่งสันติภาพและการยังชีพอันศักดิ์สิทธิ์ — ถูกถอนราก ชุมชนทั้งหมดถูกบดขยี้ใต้เครื่องจักรแห่งการยึดครอง ที่นี่ ความเจ็บปวดของโลกเผยให้เห็นการสูญเสียประเพณีไฟศักดิ์สิทธิ์โดยรวม การกดขี่ประชาชนปาเลสไตน์ ดำเนินการด้วยความร่วมมือของมหาอำนาจตะวันตก มิใช่เพียงอาชญากรรมทางการเมือง — มันคือภัยพิบัติทางจิตวิญญาณ หลักฐานของการแยกตัวของมนุษยชาติจากธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของตน

ประเพณีโบราณและพื้นเมือง: การมีชีวิตอยู่ในสมดุลอันศักดิ์สิทธิ์

ก่อนการขึ้นสู่อำนาจของจักรวรรดิ อารยธรรมแรกเริ่มของมนุษยชาติมีชีวิตอยู่ด้วยการตระหนักถึงลมหายใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่ทำให้ทุกชีวิตมีชีวิต ดำเนิน พิธีกรรม และโครงสร้างสังคมของพวกเขาถูกทอรอบสมดุลจักรวาล ความยุติธรรม และความเมตตา

ในความคิด **ซูเมเรียน** และ **อัคราเดียน** มนุษยชาติถูกสร้างจากลมหายใจอันศักดิ์สิทธิ์ของเอนลิล และได้รับมอบหมายให้รักษา **เม** — กฎอันศักดิ์สิทธิ์ที่ปกครองทั้งจักรวาลและชุมชน การละเมิดหลักการเหล่านี้มิใช่เพียงความวุ่นวายทางสังคม แต่คือการเสื่อมโทรมทางจิตวิญญาณ

จักรวาลวิทยา **บาบิโลเนียน** ใน **เอนูมา เอลิช** เห็นมนุษย์เป็นส่วนในการรักษาความกลมกลืนจักรวาลเช่นกัน ชีวิตเชิงจริยธรรมของพวกเขาผสานกับระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ เน้นการดูแลผู้เปราะบางและการสอดคล้องกับวงจรธรรมชาติ

ใน **อียิปต์** หลักการ **มาอัต** — ความจริง ความยุติธรรม และสมดุล — คือหัวใจเต้นของอารยธรรม การมีชีวิตอย่างไม่ยุติธรรมคือการรื้อจักรวาล ฟาโรห์ถูกตัดสินไม่ด้วยอำนาจ แต่ด้วยการรักษา **มาอัต** จังหวะของแม่น้ำไนล์ ศิลปะในวิหาร และพิธีเกษตรกรรม สะท้อนนิเวศวิทยาเชิงศีลธรรมนี้ทั้งหมด

ศาสนาและปรัชญา **กรีก** ถือว่าจิตวิญญาณเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และนิรันดร์ ความบริสุทธิ์ของมันถูกเก็บรักษาด้วยคุณธรรมและความพอประมาณ ความเคารพศักดิ์ **ไรมัน** ต่อ **บูเมน** การปรากฏอันศักดิ์สิทธิ์ในทุกสิ่ง ปลูคฝัง **ปิเอตัส**: หน้าที่ ความกตัญญู และความกลมกลืนกับเทพและธรรมชาติ

ในหมู่ **นอร์ส** แนวคิด **เวิร์ด** แสดงถึงความรู้สึกอันศักดิ์สิทธิ์ของชะตากรรมและการเชื่อมโยงกัน — ชีวิตเป็นเครือข่ายของผลลัพธ์เชิงศีลธรรม การกระทำอย่างไม่น่าเชื่อถือหรือการแสวงหาผลประโยชน์จากธรรมชาติคือการ

คล้ายเส้นด้ายแห่งการมียู่

อย่างไรก็ตาม ไม่มีที่ใดที่ความตระหนักถึงการพึ่งพาอาศัยกันอันศักดิ์สิทธิ์นี้ถูกแสดงออกอย่างลึกซึ้งไปกว่าในหมู่ **ประชาชนพื้นเมือง** ความเข้าใจ **อัลกองควิอัน** ต่อ **มานิทู** มองเห็นวิญญาณในทุกสิ่ง — หิน แม่น้ำ นก หรือลม จักรวาลวิทยา **มายา** บรรยายชีวิตเป็นของขวัญที่รักษาไว้ด้วยการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ความเคารพภักดี **อินคา** ต่อ **ปาซามามา** (แม่พระธรณี) สร้างระบบการดูแลรักษานิเวศวิทยาที่ซับซ้อน **ซินโต** ในญี่ปุ่นเคารพ **คามิ** วิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาติ **เต๋า** ในจีนสอน **จู่เว่ย** การสอดคล้องโดยไม่ต้องพยายามกับเต๋า

ประเพณีเหล่านี้ไม่เพียงแบ่งปันความเคารพภักดีต่อชีวิต แต่ยังมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับความตาย ความตายไม่ถูกกลัว — มันถูกเข้าใจ สำหรับพวกเขา ความตายคือการกลับสู่ความสมบูรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ การต่อเนื่องของความสัมพันธ์กับแผ่นดิน บรรพบุรุษ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การมีชีวิตอย่างถูกต้องคือการตายอย่างสงบ โดยรู้ว่าไม่ได้ทรยศต่อระเบียบแห่งชีวิต

นี่คือความแตกต่างอย่างชัดเจนกับความคิดแบบตะวันตกสมัยใหม่ส่วนใหญ่ ที่ซึ่งความตายถูกกลัว หลีกเลียง ถูกทำให้ปลอดภัย 1 ทำไม? เพราะลึก ๆ แล้ว หลายคนรู้ว่าพวกเขาใช้ชีวิตด้วยการทรยศต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อารยธรรมที่กำลังทำลายป่า ทรมาณสัตว์ และก่อสงครามไม่สิ้นสุด ไม่สามารถเผชิญหน้ากับความตายด้วยความสงบ ความกลัวของมันไม่ได้หยั่งรากในความลึกกลับ — แต่อยู่ในความผิดบาป ที่โหดร้ายแห่งภายใน แม้จิตใจที่โลกที่สุดก็ยังรู้สึกถึงการชำระบัญชีอันศักดิ์สิทธิ์ ความกลัวความตายคือความกลัวการพิพากษา — ไม่ใช่จากเบื้องบน แต่จากภายใน

ประเพณีปรัชญา: เหตุผลคือแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์

แม้แต่ประเพณีเหตุผลของปรัชญา ซึ่งมักแยกจากศาสนา ยังสะท้อนความจริงของประกายไฟศักดิ์สิทธิ์ **โสเครตีส** พูดถึง **ไดโมเนียน** ของเขา — เสียงภายในอันศักดิ์สิทธิ์ที่นำทางเขาไปสู่ความยุติธรรม **เพลโต** สอนว่าบ้านที่แท้จริงของจิตวิญญาณคืออาณาจักรแห่งความดีนิรันดร์ และความรู้และคุณธรรมคือการกระทำแห่งการระลึก **อริสโตเติล** พบการแบ่งบานของมนุษย์ (**ยูเดโมเนีย**) ในการปฏิบัติอย่างกลมกลืนของเหตุผล มิตรภาพ และสมดุลกับธรรมชาติ

สโตอิก ด้วยความเชื่อใน **โลโกส** — ระเบียบเหตุผลอันศักดิ์สิทธิ์ที่แทรกซึมจักรวาล — นำเสนอจริยธรรมจิตวิญญาณแห่งการยอมรับ คุณธรรม และความเมตตา การมีชีวิตขัดกับธรรมชาติคือการมีชีวิตขัดกับเหตุผลเอง

ขงจื๊อ และปรัชญา **ยฺหฺเจี๋ยร่ง** ต่อเนื่องสายนี้: **ขงจื๊อ** ผ่าน **เหริน** (มนุษยธรรม) และ **คานต์** ผ่านกฎศีลธรรมภายใน อย่างไรก็ตาม แม้ประเพณีเหล่านี้ เมื่อถูกปลดจากความถ่อมตนทางจิตวิญญาณ ถูกจักรวรรดิอาณานิคมยึดครองเพื่อให้เหตุผลแก่การครอบงำภายใต้หน้ากาก “อารยธรรม” เหตุผล เมื่อแยกจากความเคารพภักดี กลายเป็นเครื่องมือแห่งการพิชิต

ผลกระทบทางวัฒนธรรมจากการสูญเสียประกายไฟศักดิ์สิทธิ์

การเสื่อมถอยทางจิตวิญญาณของโลกสมัยใหม่มิใช่ปริศนา — มันคือผลลัพธ์ที่สมเหตุสมผลของอารยธรรมที่แทนที่ระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ด้วยการคำนวณทางเศรษฐกิจ ที่ซึ่งกฎหมายโบราณแสวงหาความกลมกลืน กฎหมายสมัยใหม่ถวายความเป็นเจ้าของ ที่ซึ่งพิธีกรรมพื้นเมืองเคารพการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน การค้าสมัยใหม่บังคับการสกัด ผลลัพธ์คือการทำลายล้างระดับดาวเคราะห์: ป่าที่ถูกทำลาย มหาสมุทรที่จืดจาง และสิ่งมีชีวิตนับพันล้านที่ถูกสังหารเพื่อความสะดวก

จักรวรรดิที่เคยให้เหตุผลแก่การขยายตัวว่าเป็นพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ขณะนี้ยึดถือความรุนแรงผ่านตลาดและ กองทัพ ภาษา ซึ่งเคยเป็นส่วนหนึ่งของเปลแห่งคำพยากรณ์ของโลก ขณะนี้ถูกทำให้เป็นซากปรักหักพังได้สาวยตา ของชาติที่เรียกตนเองว่าคริสเตียนหรือประชาธิปไตย ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์กระพริบอยู่ท่ามกลางควันโดรนและเสียง ร้องของเด็ก การลบหลู่ต้นมะกอก — สัญลักษณ์แห่งสันติภาพและความยินยอม — คือการลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์เอง

และเบื้องหลังทั้งหมดนี้คือความน่าสะพรึงกลัวของความตาย — ความน่าสะพรึงกลัวที่เกิดจากสิ่งที่ไม่รู้จัก แต่ จากสิ่งที่ไม่ได้รับการไถ่ถอน โลกที่กำลังสลายสรรพสิ่งรู้ว่ามันได้ทำบาป ความกลัวของมันมิใช่เชิงอภิปราย — มัน คือเชิงศีลธรรม

การบรรจบกันทางจริยธรรม: การดูแลรักษาและความเมตตาคือการก ระทำแห่งการต่อต้าน

ประเพณีทั้งหมดบรรจบกันที่คำสั่งศักดิ์สิทธิ์สองประการ: **การดูแลรักษา** และ **ความเมตตา** การเป็นผู้ดูแลรักษา คือการปกป้องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การเป็นผู้เมตตาคือการกระทำในฐานะผู้ส่งสารของมัน นี่มิใช่คุณธรรมแห่งความ อ่อนแอ แต่คืออาวุธอันศักดิ์สิทธิ์ต่อต้านจักรวรรดิ

คอลีฟะฮ์ ของอิสลาม **อหิงสา** ของฮินดู **บิตเซเลม** **เอโลอิม** ของยูดาเย คำสั่งแห่งความรักของคริสต์ **การุณา** (ความเมตตา) ของพุทธ ริดของวิกกา **เม** ของซูเมเรียน **มาอัท** ของอียิปต์ **มานิฏู** ของอัลลองเควียน **ดี** ของเต่า — แต่ละอย่างเรียกเราให้ลุกขึ้นต่อต้านความโหดร้ายและความโลภเช่นเดียวกัน

การทวงคืนการดูแลรักษาคือการเผชิญหน้ากับพลังที่หากำไรจากความตาย การปฏิบัติความเมตตาคือการปฏิเสธ การมีส่วนร่วมในระบบที่กำลังทำลายชีวิต ทุกการกระทำแห่งความกรุณา ทุกการปกป้องป่า ทุกการปฏิเสธการลดทอน ความเป็นมนุษย์ คือการกระทำแห่งการทำลายทางจิตวิญญาณ

ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์และความตาย: ความทรงจำของจิตวิญญาณ

ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์ไม่เพียงนำทางชีวิต — มันเตรียมเราให้พร้อมสำหรับความตาย ในประเพณีศักดิ์สิทธิ์ของโลก การตรัสรู้มิใช่การหลบหนี แต่คือการตระหนักรู้: **ญันนะฮ์, โมกะชะ, นิพพาน, สวรรค์, วัลฮัลลา, ตาลาไลกัน, ซัมเมอร์แลนด์** หรือ **ความสงบแบบสโตอิก** มิใช่อาณาจักรห่างไกล แต่คือสภาวะของจิตวิญญาณที่ได้รับผ่านการไม่ใช้ความรุนแรง ความเมตตา และความกลมกลืน ความตาย สำหรับผู้ที่เคารพประกายไฟ มิใช่การขาดตอน — มันคือการกลับบ้าน การกลับสู่ความสมบูรณ์อันศักดิ์สิทธิ์

ชาวนาปาเลสไตน์ ที่ปลูกต้นมะกอกใหม่ท่ามกลางซากปรักหักพัง เดินบนเส้นทางนี้ การต่อสู้ของเขาคือความ ยุติธรรมของ **ฟัตเราะฮ์** ความเป็นพระเจ้าของ **อาตมัน** พลังงานของ **เตโอตล** การแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันของ **มานิฏู** — คำสาบาน **โพธิสัตว์** ที่มีชีวิต เขาไม่กลัวความตาย เขาเหนือกว่า

แต่ที่ใดที่ประกายไฟถูกทรมาน — ที่ใดที่ป่าลูกไหม้ สัตว์ร้องโหยหวนในกรง เด็กถูกฝังใต้ระเบิด — ความตายกลายเป็นความน่าสะพรึงกลัว ไม่ใช่เพราะไม่รู้จัก แต่เพราะรู้จัก จิตวิญญาณ ในความลึกของ **ฟัตเราะฮ์** ระลึกถึง มันรู้ บัญชี มันรู้ว่าสวนมะกอกศักดิ์สิทธิ์ มันรู้ว่าการโจมตีด้วยโดรนคือการลบหลู่

การมุ่งสู่การตรัสรู้คือการมีชีวิตโดยไม่กลัวความตาย การกลัวความตายคือการสารภาพว่าคุณไม่เคยมีชีวิตเลย

สรุป: การทวงคืนเปลวไฟอันศักดิ์สิทธิ์

สาระสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ — **ฟิทธะระฮ์, อาตมัน, โลโกส, เทโอตัล, คามิ, บิตเซเลม เอโลฮิม** — มิใช่แนวคิดนามธรรม แต่คือการปรากฏอันมีชีวิตของความจริงในสรรพสัตว์ การทวงคืนมันคือการต่อต้านทุกจักรวรรดิ ทุกอุดมการณ์ ทุกเศรษฐกิจที่ปฏิเสธความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต

ประชาชนพื้นเมืองยังคงมีชีวิตตามความจริงนี้ผ่านความเรียบง่ายและการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน มุสลิมเรียกมันผ่านการดูแลรักษาและความยุติธรรม พุทธ ฮินดู คริสต์ ยูดาเย และเพกัน ล้วนถือชิ้นส่วนของแสงสว่างเดียวกัน มันคือแสงสว่างที่ขณะนี้ถูกฝังใต้ซากปรักหักพังของภาษา เล้าถ่านของป่า และความเจียมของผู้ที่รู้ดีกว่าแต่ไม่ทำอะไร

ประกายไฟศักดิ์สิทธิ์ลุกโชติช่วงที่สุดในการต่อต้าน: ในมารดาที่ปกป้องลูก ในชาวนาที่ปลูกสวนมะกอกใหม่ ในผู้ประท้วงที่ยืนอยู่หน้าจักรกล การฟื้นฟูโลกคือการระลึกถึงสิ่งที่เราถูกสร้างมาเพื่อ: ความเมตตา การไม่ใช่ความรุนแรง และความกลมกลืน สิ่งใดที่น้อยกว่านี้คือการลบหลู่ต่อสรรพสิ่ง

และเมื่อความตายมาถึง — อย่างที่มันต้อง — ขอให้มันไม่พบเราในความกลัว แต่ในความพร้อม ความพร้อมที่จะเผชิญหน้ามิใช่การลงโทษ แต่ความจริง ที่จะกล่าวว่า: ข้าพเจ้าเคารพประกายไฟศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าไม่ทำลาย ข้าพเจ้าปกป้อง ข้าพเจ้าไม่แสวงหาผลประโยชน์ ข้าพเจ้ารัก

นี่คือความหมายของศรัทธา นี่คือเส้นทางกลับสู่พระเจ้า